

# Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji

## Formularz dla kwalifikacji - podgląd

Typ wniosku

Wniosek o włączenie kwalifikacji do ZSK

Nazwa kwalifikacji\*

Planowanie i prowadzenie zajęć z turystyki wysokogórskiej

Skrót nazwy

Instruktor turystyki wysokogórskiej

Rodzaj kwalifikacji\*

kwalifikacja cząstkowa

Proponowany poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji\*

5

Krótką charakterystyka kwalifikacji, obejmująca informacje o działaniach lub zadaniach, które potrafi wykonywać osoba posiadająca tę kwalifikację oraz orientacyjny koszt uzyskania dokumentu potwierdzającego otrzymanie danej kwalifikacji\*

Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do planowania, organizowania i prowadzenia kursów z turystyki wysokogórskiej w terenie wysokogórskim (tj. w terenie powyżej górnej granicy lasu, terenie lodowcowym, z występującą pokrywą śnieżną i trudnościami skalnymi oraz związanymi z tym niebezpieczeństwami obiektywnymi). Jest przygotowana do nauczania bezpiecznego poruszania się w terenie śnieżnym i skalnym, lodowcowym, podstaw nawigacji, zachowania się w sytuacji zagrożenia lawinowego oraz planowania wycieczek wysokogórskich. W trakcie realizowanych zajęć doskonali techniki poruszania się w terenie wysokogórskim i przekazuje wiedzę na temat sposobów bezpiecznego korzystania ze sprzętu. Naucza technik autoratownictwa, wiązania węzłów oraz zakładania stanowisk. Podejmowane czynności wykonuje z wykorzystaniem wiedzy dotyczącej bezpieczeństwa w górach. Osoba posiadająca kwalifikację swobodnie porusza się w terenie wysokogórskim i demonstruje nauczane techniki. Ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo uczestników szkolenia. Posiadacz kwalifikacji może zdobywać inne kwalifikacje w obszarze wspinaczki i alpinizmu. Orientacyjny koszt uzyskania kwalifikacji wynosi 1000 PLN.

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji [godz.]\*

1160

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji\*

Kwalifikacją mogą być szczególnie zainteresowani: ratownicy GOPR i TOPR; osoby posiadające uprawnienia przewodnika górskiego tatrzańskiego co najmniej II klasy; Instruktorzy Taternictwa

Polskiego Związku Alpinizmu, Instruktorzy Alpinizmu Polskiego Związku Alpinizmu, Instruktorzy Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu, Instruktorzy Narciarstwa Wysokogórskiego Polskiego Związku Alpinizmu; osoby posiadające kwalifikacje z obszaru wspinaczki i alpinizmu. członkowie klubów wysokogórskich

Należy zaznaczyć poniższe pole jeśli dotyczy (pole wprowadzone od 1.09.2019 r.)



Możliwe jest przygotowanie do uzyskania kwalifikacji w ramach obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego (branżowa szkoła I stopnia, technikum, szkoła policealna) [Rozporządzenie MEN z dnia 16 maja 2019 r.](#)

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

wykształcenie średnie lub średnie branżowe

Lista

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji\*

- przedstawienie wykazu potwierdzającego przejście przynajmniej 20 dróg nieubezpieczonych wielowyciągowych o długości minimum 100 metrów w tym minimum 5 w warunkach zimowych. Drogi pokonane w warunkach letnich mają mieć trudność minimum IV, a w warunkach zimowych minimum III lub WI3; - przedstawienie wykazu 20 wyjść wysokogórskich w terenie pozaszlakowym: mikstowym, lodowym lub skalnym o trudności minimum PD lub II w warunkach letnich lub F/I w warunkach zimowych oraz deniwelacji przynajmniej 800 metrów. Co najmniej 5 z nich musi wiązać się z podejściami lub zejściami w terenie lodowcowym; - ukończenie kursu udzielania pierwszej pomocy w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin, nie wcześniej niż 3 lata przed przystąpieniem do walidacji, zawierającego następujące tematy: ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca wypadku; ocena stanu poszkodowanego; kontrola czynności życiowych; postępowanie z poszkodowanym nieprzytomnym; podstawowe czynności podtrzymywania życia; postępowanie w przypadku zachorowań i stanów nagłych, bólu w klatce piersiowej, drgawek; postępowanie w przypadku krwotoków, poważnych ran, oparzeń i odmrożeń; postępowanie w przypadku urazów kostno-stawowych oraz urazów głowy i kręgosłupa; - wykształcenie średnie lub średnie branżowe; - zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania wspinaczki i prowadzenia zajęć; - ubezpieczenie OC na czas weryfikacji na kwotę nie mniejszą niż 200 tys. zł; - inne ubezpieczenia wymagane przez prawo lokalne obowiązujące w miejscu i czasie prowadzenia weryfikacji. Dodatkowo, osoba przystępująca do weryfikacji, musi wyposażyć się we własnym zakresie w następujący sprzęt: kompas; odbiornik GPS, mapę topograficzną terenu, na którym będzie przeprowadzona weryfikacja w skali nie mniejszej niż 1:30 000; czołówkę z zapasowymi bateriami; apteczkę; detektor lawinowy trzyantenowy; łopatę metalową; sondę lawinową o długości minimum 240 cm. Każdy kandydat posiada własny atestowany kask, uprząż wspinaczkową i przyrząd asekuracyjny, 3 karabinki z blokadą oraz raki i czekan turystyczny. Asesor walidacyjny ocenia i dopuszcza sprzęt do użycia w trakcie weryfikacji. Sprzęt służący do asekuracji w warunkach zimowych: atestowane liny wspinaczkowe, przyrządy asekuracyjne, ekspresy, rokсы, friendly, atestowane taśmy wspinaczkowe, sprzęt do asekuracji zimowej są zapewniane zgodnie z osobnymi ustaleniami.

Zapotrzebowanie na kwalifikację\*

W ostatnich latach w Polsce można zauważyć dynamiczny wzrost zainteresowania różnymi formami aktywnego spędzania czasu, co dotyczy także turystyki górskiej. Kolejnym krokiem dla turystów górskich w rozwoju swoich kompetencji dotyczących poruszania się w terenie górskim, chcących rozpocząć bezpieczne poruszanie się poza szlakami, jest ukończenie kursu turystyki wysokogórskiej, co generuje zapotrzebowanie na wykwalifikowaną kadrę. Analogiczne zapotrzebowanie na kursy turystyki wysokogórskiej wykazują osoby chcące zdobyć najwyższe szczyty tatrzańskie i alpejskie, np. Mont Blanc. Turystyka wysokogórska obarczona jest podwyższonym ryzykiem, gdzie konsekwencje błędów mogą być poważne, skutkując między innymi utratą zdrowia lub życia. Dlatego też wielu turystów górskich decyduje się na ukończenie kursu turystyki wysokogórskiej. W związku z tym istnieje realne zapotrzebowanie na instruktorów, którzy będą legitymowali się odpowiednimi kwalifikacjami i potrafili przekazywać wiedzę dotyczącą bezpiecznej turystyki wysokogórskiej.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się\*

Kwalifikacja wykazuje pewne podobieństwa do kwalifikacji przewodnika tatrzańskiego klasy II i I. Instruktor turystyki wysokogórskiej nie posiada uprawnień przewodnika w myśl aktów prawnych regulujących uprawnienia przewodników górskich. Inaczej niż przewodnik, posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne pozwalające na planowanie i realizowanie szkolenia.

Należy zaznaczyć poniższe pole jeśli dotyczy (pole wprowadzone od 1.09.2019 r.)



Kwalifikacja zawiera wspólne lub zbliżone zestawy efektów kształcenia z „dodatkowymi umiejętnościami zawodowymi” w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego [Dodatkowe umiejętności zawodowe](#)

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji\*

Osoba posiadająca kwalifikację może: prowadzić kursy turystyki letniej i zimowej; kursy nawigacji w obszarach górskich; kursy poruszania się po lodowcu; kursy partnerskiego ratownictwa lawinowego; kursy poruszania się po szlakach wspinaczkowych typu Klettersteig.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację\*

1. Weryfikacja 1.1 Metody W czasie weryfikacji możliwe jest stosowanie następujących metod: analiza dowodów i deklaracji; test teoretyczny; rozmowa z komisją (wywiad swobodny); obserwacja w warunkach symulowanych lub rzeczywistych. 1.2 Zasoby kadrowe Komisja walidacyjna składa się z minimum 3 osób. Każdy z członków komisji walidacyjnej musi spełniać następujące wymagania: posiada tytuł Instruktora Taternictwa Polskiego Związku Alpinizmu lub kwalifikację „Planowanie i prowadzenie zajęć ze wspinaczki górskiej” lub tytuł Instruktora Alpinizmu Polskiego Związku Alpinizmu lub Instruktora Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu lub kwalifikację „Planowanie i prowadzenie zajęć z alpinizmu jaskiniowego” lub tytuł Instruktora Narciarstwa Wysokogórskiego Polskiego Związku Alpinizmu lub kwalifikację „Planowanie i prowadzenie zajęć z narciarstwa wysokogórskiego” lub kwalifikację „Planowanie i prowadzenie zajęć z turystyki wysokogórskiej” lub tytuł instruktora TOPR lub tytuł międzynarodowego przewodnika górskiego IVBV; posiada umiejętności związane z egzaminowaniem/ocenianiem (zaświadczenia, oświadczenia, umowy o pracę, kontrakty, itp.); odbył w ciągu ostatnich 3 lat unifikację w zakresie wiedzy i umiejętności zawartych w kwalifikacji

zorganizowaną przez Instytucję Certyfikującą lub podmiot przez nie wskazany; przeprowadził minimum 180 dni szkoleniowych z turystyki wysokogórskiej. 1.3 Sposób organizacji walidacji i warunki materialne Za pomocą obserwacji w warunkach symulowanych i rzeczywistych przeprowadzonych w warunkach wysokogórskich potwierdzone jest posiadanie efektów uczenia się zawartych w zestawie 04. Demonstrowanie technik asekuracji i poruszania się terenie wysokogórskim oraz efekty uczenia się "Udziela pomocy partnerskiej podczas wypadku lawinowego" z Zestawu 03 "Bezpieczeństwo lawinowe w górach". Za pomocą testu teoretycznego połączonego z rozmową z komisją (wywiad swobodny) potwierdzone jest posiadanie efektów uczenia się zawartych w Zestawie 01 Turystyka wysokogórska jako forma rekreacji, Zestawie 02 Nawigowanie w terenach wysokogórskich oraz Zestawie 03. Bezpieczeństwo lawinowe w górach bez efektu uczenia się "Udziela pomocy partnerskiej podczas wypadku lawinowego". Pozytywne potwierdzenie efektów uczenia się zawartych w Zestawach 01, 02, 03, i 04 dopuszcza do odbycia praktyki. Praktyka odbywa się w trakcie kursów lub ich fragmentów, które prowadzi kandydat. Łączna liczba zrealizowanych dni szkoleniowych nie może być mniejsza niż 8. Programy przeprowadzonych przez kandydata kursów lub ich fragmentów, składających się z części teoretycznych i praktycznych, muszą łącznie obejmować pełną tematykę zawartą w efekcie uczenia się "Prowadzi zajęcia" z zestawu 05. Planowanie i prowadzenie zajęć z turystyki wysokogórskiej. W trakcie obserwacji w warunkach rzeczywistych potwierdzone jest posiadanie efektów uczenia się zawartych w Zestawie 05. Planowanie i realizowanie zajęć z turystyki wysokogórskiej. Obserwacja w warunkach rzeczywistych musi odbywać się u jednej z osób z listy określonej przez Instytucję Certyfikującą - asesora walidacyjnego. Instytucja Certyfikująca określa wymagania dla asesorów walidacyjnych. Warunkiem potwierdzenia efektów uczenia się zawartych w Zestawie 05 jest przedstawienie: celu szkolenia wraz z planem szkolenia, konspektów poszczególnych zajęć, karty praktyki, pozytywnej opinii asesora walidacyjnego. Karta praktyki wypełniana przez kandydata musi zawierać następujące elementy/zagadnienia: miejsce realizacji zajęć, rodzaje wykonywanych ćwiczeń, ocenę postępów uczestników zajęć. Opinia asesora walidacyjnego musi zawierać ocenę: znajomości zagadnień technicznych, znajomości terenu działania, dostrzeganie i korygowanie błędów popełnianych przez kursantów, bezpieczeństwa szkolenia, umiejętności dydaktycznych, w tym sposób przekazywania informacji. Instytucja certyfikująca zapewnia: dostęp do terenu wysokogórskiego, w którym występują warunki zimowe w trakcie trwania weryfikacji; warunki umożliwiające przeprowadzenie testu teoretycznego; warunki umożliwiające przeprowadzenie rozmowy z kandydatem; apteczkę pierwszej pomocy. Sprzęt służący do asekuracji w warunkach zimowych: atestowane liny wspinaczkowe, przyrządy asekuracyjne, ekspresy, roksy, friendly, atestowane taśmy wspinaczkowe, sprzęt do asekuracji zimowej są zapewniane zgodnie z osobnymi ustaleniami. 2. Identyfikowanie i dokumentowanie Nie określa się.

Propozycja odniesienia do poziomu sektorowych ram kwalifikacji (o ile dotyczy)

5 Poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w Sporcie

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się\*

Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do planowania, organizowania i prowadzenia kursów z turystyki wysokogórskiej w terenie wysokogórskim (tj. w terenie powyżej górnej granicy lasu, terenie lodowcowym, z występującą pokrywą śnieżną i trudnościami skalnymi oraz związanymi z tym niebezpieczeństwami obiektywnymi). Jest przygotowana do nauczania bezpiecznego poruszania się w terenie śnieżnym i skalnym, lodowcowym, podstaw nawigacji, zachowania się w sytuacji zagrożenia lawinowego oraz planowania wycieczek wysokogórskich. W trakcie realizowanych zajęć doskonalili techniki poruszania się w terenie wysokogórskim i przekazuje wiedzę na temat sposobów bezpiecznego korzystania ze sprzętu. Naucza technik

autoratownictwa, wiązania węzłów oraz zakładania stanowisk. Podejmowane czynności wykonuje z wykorzystaniem wiedzy dotyczącej bezpieczeństwa w górach. Osoba posiadająca kwalifikację swobodnie porusza się w terenie wysokogórskim i demonstruje nauczone techniki. Ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo uczestników szkolenia.

### Zestawy efektów uczenia się

Numer zestawu w kwalifikacji\*

1

Nazwa zestawu\*

Turystyka wysokogórska jako forma rekreacji

Poziom PRK\*

4

Orientacyjny nakład pracy [godz.]\*

60

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia\*

#### Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

a) Charakteryzuje turystykę wysokogórską

Kryteria weryfikacji\*

- opisuje rolę i zadania instruktora turystyki wysokogórskiej; - omawia skale trudności wycieczek wysokogórskich; - omawia aktualne możliwości uprawiania turystyki wysokogórskiej w Polsce i na świecie; - omawia formy rzeźby wysokogórskiej w kontekście uprawiania turystyki; - charakteryzuje turystykę wysokogórską jako formę rekreacji; - omawia przeciwwskazania do uprawiania turystyki wysokogórskiej.

Efekt uczenia się

b) Charakteryzuje sprzęt do turystyki wysokogórskiej letniej i zimowej

Kryteria weryfikacji\*

- omawia wyposażenie i sprzęt osobisty używany w turystyce wysokogórskiej np. ubiór, buty, apteczka, uprząże, lonże asekuracyjne, kaski, czołówki, plecaki, śpiwory, palniki turystyczne; - omawia sprzęt osobisty używany w zimowej turystyce wysokogórskiej (raki, czekany); - omawia rodzaje sprzętu asekuracyjnego i ich zastosowanie w turystyce wysokogórskiej (taśmy, kości, friendly); - omawia rodzaje sprzętu asekuracyjnego i ich zastosowanie w turystyce wysokogórskiej w warunkach zimowych (śruby lodowe, igły do traw, przyrządy do asekuracji w śniegu); - omawia rodzaje lin używanych w turystyce wysokogórskiej.

Efekt uczenia się

c) Charakteryzuje zasady asekuracji w turystyce wysokogórskiej

Kryteria weryfikacji\*

- omawia rodzaje stanowisk asekuracyjnych; - omawia zasady komunikacji w zespole; - omawia specyfikę asekuracji w terenie kruchym; - omawia zasady asekuracji na trawersach; - omawia zasady asekuracji w zejściu; - omawia zasady zjazdu na linie.

Efekt uczenia się

d) Charakteryzuje zasady planowania w turystyce wysokogórskiej

Kryteria weryfikacji\*

- omawia letnie i zimowe niebezpieczeństwa występujące w górach; - omawia zasady zachowania w sytuacjach awaryjnych związanych z załamaniem pogody; - omawia drogi rozwoju wiedzy i umiejętności turysty wysokogórskiego; - omawia sposoby realizacji założonych celów w turystyce wysokogórskiej; - omawia taktykę działania w terenie górskim, w tym wyboru dróg i wariantów podejścia, powrotu, wycofów; - omawia zasady doboru wyposażenia i sprzętu; - omawia zasady żywienia w turystyce wysokogórskiej; - omawia zasady organizacji biwaków planowanych i nieplanowanych.

Efekt uczenia się

e) Charakteryzuje zasady zachowania w terenach górskich

Kryteria weryfikacji\*

- omawia zasady etyczne obowiązujące we wspinaczce i turystyce górskiej; - omawia przepisy i zwyczaje regulujące zasady aktywności w górach, w tym kwestie związane z ochroną przyrody.

Efekt uczenia się

f) Charakteryzuje zasady bezpieczeństwa

Kryteria weryfikacji\*

- omawia sposoby oceny stanu sprzętu wspinaczkowego i turystycznego; - omawia sposoby konserwacji sprzętu wspinaczkowego i turystycznego; - omawia zasady użycia sprzętu wspinaczkowego; - omawia sposoby zapobiegania i reagowania na zagrożenia w trakcie uprawiania turystyki wysokogórskiej (np. kruszyzna skalna, wyładowania atmosferyczne, obecność innych ludzi); - omawia bezpieczeństwo własne i członków grupy; - omawia rodzaje oraz wymogi dotyczące ubezpieczeń turystów wysokogórskich i wspinaczy w krajach europejskich; - omawia sygnały alarmowe i sposoby reagowania na nie; - omawia zakres odpowiedzialności prawnej instruktora turystyki wysokogórskiej.

Numer zestawu w kwalifikacji\*

2

Nazwa zestawu\*

Nawigowanie w terenach wysokogórskich

Poziom PRK\*

4

Orientacyjny nakład pracy [godz.]\*

100

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia\*

### **Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**

Efekt uczenia się

a) Charakteryzuje źródła informacji o terenie wycieczki wysokogórskiej

Kryteria weryfikacji\*

- omawia różne rodzaje map i materiałów teledetekcyjnych używanych w turystyce wysokogórskiej (np. mapy topograficzne i turystyczne, ortofotomapy, mapy w aplikacjach mobilnych, zdjęcia lotnicze i satelitarne); - omawia pozostałe źródła informacji, np. przewodniki, informacja ustna, źródła internetowe; - omawia pojęcia kartograficzne wykorzystywane w turystyce wysokogórskiej (np. deklinacje, odwzorowania, współrzędne geograficzne, skale map).

Efekt uczenia się

b) Charakteryzuje technologie teleinformatyczne wykorzystywane do nawigacji

Kryteria weryfikacji\*

- omawia sprzęt do nawigacji (np. kompas, wysokościomierz ciśnieniowy, odbiornik GPS, inne urządzenia wspomagające); - omawia programy i aplikacje wykorzystywane do nawigacji w turystyce wysokogórskiej.

Efekt uczenia się

c) Planuje trasę wycieczki wysokogórskiej

Kryteria weryfikacji\*

- wyznacza i charakteryzuje trasę wycieczki z wykorzystaniem mapy (np. obliczanie odległości, sumy podejść, nachylenia i ekspozycji stoku, czasu przejścia, wyznaczanie azymutów); - wyznacza i charakteryzuje trasę wycieczki z wykorzystaniem odbiornika GPS (np. wprowadza ślad wycieczki i punkty pośrednie); - omawia zasady nawigacji z wykorzystaniem naturalnych obiektów i zjawisk.

Numer zestawu w kwalifikacji\*

3

Nazwa zestawu\*

Bezpieczeństwo lawinowe w górach

Poziom PRK\*

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]\*

100

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia\*

### **Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**

Efekt uczenia się

a) Ocenia ryzyko lawinowe w celu bezpiecznego prowadzenia wycieczki i zjazdu

Kryteria weryfikacji\*

- opisuje czynniki lawinotwórcze (np. wpływ warunków atmosferycznych: kierunek i prędkość wiatru, temperatura, promieniowanie; rodzaj wystawy stoków; stromizna; obciążenie i przyrost pokrywy śnieżnej); - omawia 5-stopniową skalę zagrożenia lawinowego; - wymienia rodzaje lawin; - opisuje metamorfozy pokrywy śnieżnej; - charakteryzuje budowę pokrywy śnieżnej; - omawia tworzenie się depozytów śnieżnych, np. nawisów; - dokonuje oceny ryzyka lawinowego z uwzględnieniem analizy danych z dostępnych źródeł na temat warunków pogodowych (np. komunikaty pogodowe, aplikacje); - omawia metody szacowania ryzyka lawinowego (np. snow card, stop or go, 3 x 3, metoda redukcji Muntera); - opisuje tory potencjalnego przebiegu lawin na podstawie charakterystyki terenu.

Efekt uczenia się

b) Charakteryzuje sprzęt lawinowy i zasady jego wykorzystania

Kryteria weryfikacji\*

- definiuje elementy lawinowego ABC; - omawia dodatkowe środki bezpieczeństwa, np.: plecaki wypornościowe, avalung, RECCO wykorzystywane w narciarstwie pozatrasowym; - omawia zasady działania i rodzaje detektorów lawinowych; - omawia zasady wykorzystania sprzętu w trakcie akcji ratunkowej (poszukiwania zasypanych), w tym lokalizacji, sondowania i odkopywania.

Efekt uczenia się

c) Charakteryzuje zasady postępowania podczas wypadku lawinowego

Kryteria weryfikacji\*

- wymienia możliwe konsekwencje uczestnictwa w wypadku lawinowym; - omawia zjawisko hipotermii i sposoby udzielania pomocy; - omawia szanse przeżycia poszkodowanego w lawinie w zależności od czasu przebywania zasypanego pod śniegiem i głębokości pokrywającego go śniegu; - omawia zasady postępowania w trakcie zaistnienia zdarzenia lawinowego w charakterze poszkodowanego; - omawia zasady postępowania w trakcie



zaistniałego zdarzenia lawinowego w charakterze: świadka (osoby udzielającej pomocy), lidera zespołu udzielającego pomocy; - omawia zasady samoochrony osoby, która udziela pomocy; - charakteryzuje miejsce zdarzenia pod kątem bezpieczeństwa prowadzenia akcji ratunkowej (np. ryzyko wtórnego zejścia lawiny); - omawia zasady udzielania pomocy w zależności od dostępnych sił i środków ratowniczych, liczby osób poszkodowanych.

Efekt uczenia się

d) Udziela pomocy partnerskiej podczas wypadku lawinowego

Kryteria weryfikacji\*

- wzywa pomoc informując o: miejscu zdarzenia, liczbie poszkodowanych, stanie poszkodowanych; - podejmuje czynności związane z lokalizacją zasypanych z wykorzystaniem detektora lawinowego i sondy; - odkopuje poszkodowanego.

Numer zestawu w kwalifikacji\*

4

Nazwa zestawu\*

Demonstrowanie technik asekuracji i poruszania się terenie wysokogórskiej

Poziom PRK\*

5

Orientacyjny nakład pracy [godz.]\*

800

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia\*

### **Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**

Efekt uczenia się

a) Porusza się w terenie wysokogórskim

Kryteria weryfikacji\*

- ocenia trudność terenu do pokonania; - dobiera i zakłada sprzęt osobisty dostosowany do terenu, w tym podejmuje decyzję o użyciu sprzętu zimowego; - zakłada raki w stromym terenie; - przywiązuje się do liny; - stosuje kontrolę partnerską: sprawdza prawidłowość założenia uprzęży i sprzętu asekuracyjnego u partnera; - porusza się w rakach i używa czekana w stromym terenie; - demonstruje techniki wyhamowywania upadków z użyciem czekana, kijków i bez żadnego sprzętu; - pokonuje samodzielnie teren wysokogórski, prezentując poziom przygotowania motorycznego i technicznego umożliwiając demonstrację wzorcowych technik poruszania się.

Efekt uczenia się

b) Asekuruje siebie i partnera w terenie wysokogórskim

Kryteria weryfikacji\*

- asekuruje się w terenie wysokogórskim; - pokonuje trasy typu Klettersteig (szlak wspinaczkowy) poprawnie się asekurując; - asekuruje z górnego stanowiska wspinającego się partnera; - asekuruje wspinającego się partnera z dolnego stanowiska; - buduje stanowiska asekuracyjne w skale, w śniegu lub w lodzie; - samodzielnie przygotowuje stanowisko do zjazdu i zjeżdża na linie.

Efekt uczenia się

c) Wiąże węzły

Kryteria weryfikacji\*

- demonstruje techniki wiązania węzłów na linie: ósemka, wyblinka i półwyblinka, flagowy; - demonstruje techniki wiązania węzłów samozaciskowych: bloker i prusik; - demonstruje techniki łączenia lin; - demonstruje techniki wiązania taśm.

Efekt uczenia się

d) Demonstruje technikę asekuracji lotnej

Kryteria weryfikacji\*

- tworzy zespół wspinaczkowy, poprawnie dobierając długość liny i przywiązując się do niej; - demonstruje technikę poruszania się i osadzania punktów asekuracyjnych w trakcie wspinaczki z asekuracją lotną; - demonstruje techniki asekuracji przez ciało.

Efekt uczenia się

e) Demonstruje techniki autoratownictwa w terenie wysokogórskim

Kryteria weryfikacji\*

- demonstruje technikę odblokowania przyrządu na górnym stanowisku obciążonego przez wiszącego partnera; - demonstruje podciąganie partnera z wykorzystaniem metody U; - demonstruje metodę opuszczania uszkodzonego; - demonstruje technikę podchodzenia po linie z zastosowaniem węzłów zaciskowych.

Efekt uczenia się

f) Demonstruje techniki poruszania się po lodowcu

Kryteria weryfikacji\*

- zakłada uprząż i sprzęt do autoratownictwa lodowcowego; - tworzy zespół, w tym prawidłowo przywiązuje się do liny uwzględniając specyfikę poruszania się po lodowcu.

Efekt uczenia się

g) Demonstruje techniki autoratownictwa szczelinowego

Kryteria weryfikacji\*

- wyhamowuje upadek partnera do szczeliny; - buduje stanowisko z użyciem czekana lub plecaka lub śrub lodowych lub kijków lub nart; - buduje system flaszencug; - wyciąga partnera ze szczeliny z przepuszczeniem węzłów przez system flaszencug; - samodzielnie wychodzi ze szczeliny z wykorzystaniem węzłów prusik lub systemu garda.

Numer zestawu w kwalifikacji\*

5

Nazwa zestawu\*

Planowanie i prowadzenie zajęć z turystyki wysokogórskiej

Poziom PRK\*

5

Orientacyjny nakład pracy [godz.]\*

100

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia\*

### **Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**

Efekt uczenia się

a) Planuje zajęcia z turystyki wysokogórskiej

Kryteria weryfikacji\*

- określa cel główny szkolenia; - przygotowuje, w odniesieniu do celu, plan szkoleniowy; - dobiera sprzęt w zależności od tematu zajęć; - przygotowuje konspekt zajęć uwzględniający: cel zajęć i czas ich trwania, metody nauczania, środki dydaktyczne, formy organizacyjne, treści zajęć, ćwiczenia i miejsce ich wykonywania, prognozowane warunki atmosferyczne, wiek i liczebność grupy, z zachowaniem obowiązującej terminologii.

Efekt uczenia się

b) Organizuje zajęcia

Kryteria weryfikacji\*

- przygotowuje sprzęt do prowadzenia zajęć, w tym sprzęt osobisty instruktora (lina zabezpieczająca) oraz sprawdza jego stan techniczny i kompletność; - przygotowuje miejsce zajęć; - ustala poziom umiejętności oraz warunki psychofizyczne uczestników szkolenia; - dokonuje podziału uczestników na zespoły; - dobiera sprzęt dla uczestników zajęć.

Efekt uczenia się

c) Prowadzi zajęcia

Kryteria weryfikacji\*

- omawia cel szkolenia i temat z uczestnikami; - omawia zasady bezpiecznego korzystania z obiektów szkoleniowych; - utrzymuje kontakt z grupą (np. nawiązuje kontakt wzrokowy, reaguje na sygnały zmęczenia, na sygnały braku zrozumienia instrukcji, komunikuje się z uczestnikami z zachowaniem obowiązującej terminologii); - egzekwuje prawidłowe ustawienie i poruszanie się uczestników podczas zajęć; - ustawia się względem grupy z zachowaniem zasad bezpieczeństwa swojego i uczestników (także z wykorzystaniem liny zabezpieczającej) oraz umożliwia wszystkim uczestnikom dobrą widoczność prezentowanych ćwiczeń; - stosuje zróżnicowane metody nauczania, formy organizacyjne i środki dydaktyczne dostosowane do celu zajęć i możliwości uczestnika; - naucza technik poruszania się w terenie wysokogórkim w warunkach letnich i zimowych; - naucza profilaktyki lawinowej; - naucza korzystania ze sprzętu lawinowego; - naucza używania sprzętu stosowanego w turystyce wysokogórkiej; - naucza technik autoratownictwa; - naucza technik asekuracji w turystyce wysokogórkiej; - naucza technik zjazdu; - naucza planowania wycieczek wysokogórkich; - naucza nawigowania w terenie wysokogórkim; - naucza poruszania się po szlakach typu Klettersteig (szlak wspinaczkowy); - dobiera, opisuje i demonstruje stosowane ćwiczenia; - nadzoruje i kontroluje wykonywanie ćwiczeń przez uczestników; - koryguje błędy techniczne i taktyczne; - mobilizuje uczestników, w tym stosuje zachęty słowne, pochwały; - reaguje w sytuacjach niebezpiecznych; - omawia zgodną z etyką wspinaczkową postawę i zachowanie; - przygotowuje i prowadzi zajęcia teoretyczne; - podsumowuje zajęcia i poziom realizacji zadania.

### Informacje o instytucjach uprawnionych do nadawania kwalifikacji

Wnioskodawca\*

Polski Związek Alpinizmu

Minister właściwy\*

Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności\*

Certyfikat ważny jest 5 lat. Warunkiem przedłużenia jest: odbycie unifikacji w wymiarze min. 15 godzin zajęć w terenie wysokogórkim i 5 godzin wykładów, prowadzonej przez Instytucję Certyfikującą kwalifikację "Planowanie i prowadzenie zajęć z turystyki wysokogórkiej" lub podmioty przez nie wskazane; przedstawienie zaświadczenia o ukończeniu kursu udzielania pierwszej pomocy w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin, nie wcześniej niż 3 lata przed przystąpieniem do recertyfikacji, zawierającego następujące tematy: ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca wypadku; ocena stanu poszkodowanego; kontrola czynności życiowych; postępowanie z poszkodowanym nieprzytomnym; podstawowe czynności podtrzymywania życia; postępowanie w przypadku zachorowań i stanów nagłych, bólu w klatce piersiowej, drgawek; postępowanie w przypadku krwotoków, poważnych ran, oparzeń i odmrożeń; postępowanie w przypadku urazów kostno-stawowych oraz urazów głowy i kręgosłupa; zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania wspinaczki i prowadzenia zajęć. Odnowienie jest możliwe w okresie do 24 miesięcy od upłynięcia terminu ważności certyfikatu.

Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji\*

Certyfikat

Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji\*

Brak

Kod dziedziny kształcenia\*

813 - Nauki o sporcie i kulturze fizycznej

Kod PKD\*

Kod	Nazwa
85.51	Pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych

Status

Dokumenty

#	Tytuł dokumentu
1	Potwierdzenie przelewu za wniosek o rejestrację kwalifikacji
2	Statut Polskiego Związku Alpinizmu
3	ZRK_FKU_Instruktor turystyki wysokogórskiej
4	ZRK_FKU_Instruktor turystyki wysokogórskiej



Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji są zgodne z prawdą. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.\*

Dane o podmiocie, który złożył wniosek

Polski Związek Alpinizmu  
Siedziba i adres: Mokotowska 24 lok. 62, 00-561 Warszawa  
NIP: 5272139619  
REGON: 000774724  
Numer KRS: 0000097455  
Reprezentacja: Marek Wierzbowski, Piotr Pustelnik

Adres elektroniczny osoby wnoszącej wniosek: [marek.wierzbowski@pza.org.pl](mailto:marek.wierzbowski@pza.org.pl)